

PRIMA PROVINCIA,
PEKING,
SIVE
PECHELI.

*Provin-
cie no-
men.*

Dignitas. Rimus locus Peking debetur Provinciæ, quia dignitate p*ri*ma est: nomen habet ab urbe regia Peking, quod Bo-realem regiam sonat: ad distinctio-nem Australis regiæ, dictæ Nanking: quamvis proprium provinciæ nomen sit Pecheli. Fuit autem in hac provincia à multo jam tempore Imperatorum Sinensium sedes, eorum præcipue, qui post natum Christum Deum regnarunt; hic Leäova familia, hic Kina, hic Ivena, hic demum modo Tartari (qui Taicingæ familiæ fecere initium) sedem fixerunt imperii.

Termini. Ingentes hæc provincia terminos habet, ab Oriente Sinum maris Coream inter, ac Sinas interceptum, Çanghai vulgo vocant: ad Barrapeliotem, regionem Leäotung respicit, à Septentrione magnum illum habet murum contra Tartarorum incursiones ex-structum, & veteris Tartariæ partem, quæ inter desertam illam solitudinem, seu arenosum campum Xamo interjacet; ab Occidente vero provinciam Xansi aspicit, à qua per continuos montes, Heng dictos, separatur: ad Notolybicu[m] inter hanc & Honan provinciam Croceus fluvius, per Xansi subingressus, limes est; ab Austro demum, ac Notapeliote cum Xantung provincia conjungitur, inter utramque transiens medius Guei fluvius utriusque limites statuit, provincia tota fere trianguli rectanguli si-guram refert.

*Antiqua
nomina.* Olim hæc provincia variis in partibus varia habuit nomina, subinde Jeu & Ki dicta: octo maximas habet urbes, quarum quælibet multis civitatibus dominatur, adeo ut quælibet ferè urbs facile integrum provinciam videatur posse constituere, adnumeratis quippe octo urbibus, complectitur hæc provincia civitates quinque & triginta su-pra centum, omnes muris fossisque cinctas,

quas tantum recensebo in hac mea Geogra-phia, cum loca moenibus non munita non adnotent in suis voluminibus, aut mappis ipsi Sinenses Geographi, maximus enim ubique eorum est numerus, mappæ tamen nostræ ex iis ostendent loca quædam illu-striora, omnium enim illorum nomina nec Mapparum capiunt angustiæ, nec temporis brevitas mihi hæc enarrare permittrit.

Ad cœli solique temperiem quod attinet, majus in hac provincia frigus est, quam illius poscat poli altitudo, vix enim illa excedit gradum secundum supra quadragesimum, & tamen per integros quatuor saepe menses flumina omnia adeo duro concrescunt gelu, ut currus equosque ac gravissima etiam onera glacies ferat innoxia, ac se-curissime transeant, ex iis ingentia etiam glaciei frusta exscinduntur, quæ in futu-ram æstatem ad delicias servant, non tamen ad potum frigidum reddendum, quem semper calidissimum adhibent, amantque sorbi-tiunculis compluribus calices identidem ex-haurire: his mensibus omnes naves ita in ipsa glacie defixa sunt, ut progredi nequeant, ubicunque illas frigus occupat (quod certo certius circa medium Novembris in-gruere solet) per quatuor illos menses im-motæ ibi perficere coguntur: neque enim resolvitur glacies ante Martii initium: hæc plerumque glaciei concretio uno fit die, cum non nisi pluribus, & quidem ab infe-riori superficie prius, fiat liquefactio: omni-no illud mirum, tantum non videri aut sen-tiri illud frigus, ut Europæos ad hypocasta-subeunda videatur posse cogere, aut in Eu-ropa ad glaciem producendam sufficere, unde ad subterraneas illic exhalationes, pro harum rerum causis indagandis omnino re-currendum est, ad quod etiam facit totius hujus terræ nitrofa constitutio, unde, licet raræ adsint pluviae, matutino tempore tota appareat humida, exorto sole siccescit, abitque in tenuissimum pulverem, qui à vento in altum sublatus velut densissimas efficit nebulas,

*Numerus
Civita-
tum.*